

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.296 van 30 oktober 1997
in de zaak A. 76.082/VII-16.027.**

In zake : de n.v. CGAE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat D. DE GREEF,
kantoor houdende te BRUSSEL,
G. Van Haelenlaan 8-10.

tussenkommende partij :

de gemeente GRIMBERGEN.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. CGAE
op 21 oktober 1997 ingediend heeft om bij wege van
uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van
6 oktober 1997 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en
Tewerkstelling waarbij de vergunningen voor de exploi-
tatie van haar inrichting voor het smelten van dierlijke
vetten, gelegen te Grimbergen, Westvaardijk 95, worden
opgeheven;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 oktober 1997 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat D. DE GREEF, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat P. LUYPAERS, die verschijnt voor de tussenkomen partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat, ter terechtzitting, de gemeente Grimbergen vraagt in voorliggend kort geding te mogen tussenkomen; dat uit hetgeen volgt zal blijken dat zij mede aan de basis ligt van het totstandkomen van het bestreden besluit en derhalve het vereiste belang heeft;

2. Overwegende dat de feitelijke toedracht van de zaak als volgt kan worden samengevat :

2.1. De verzoekende partij exploiteert op bovenvermeld perceel een inrichting waar dierlijke vetten worden gesmolten.

Haar vergunningstoestand wordt geregeld door volgende beslissingen :

- een lozingsvergunning dd. 26 mei 1989, verleend door de directeur van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij;

- een besluit van 18 november 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant, houdende akteneming van de overname van de inrichting door verzoekster;
- een besluit van 27 april 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij vergunning wordt verleend voor de exploitatie van de vetsmelterij tot 31 augustus 2011;
- een ministerieel besluit van 18 oktober 1995 waarbij bijkomende vergunningsvoorwaarden worden opgelegd;
- een besluit van 10 juli 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij de vergunning van 27 april 1995 wordt gewijzigd.

2.2. Lastens dat bedrijf worden van 30 april 1993 tot 6 augustus 1997 door de milieu-inspectie zeventien processen-verbaal opgesteld, voornamelijk omwille van :

- het veroorzaken van geurhinder, waarbij ondermeer vaak werd vastgesteld dat met open poorten werd gewerkt;
- overtreding van de afvalwaterlozingsnormen, en illegale lozing doordat niet via de controle-inrichting werd geloosd;
- onzorgvuldige, slordige uitbating;

2.3. Op 11 augustus 1997 verzoekt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen de verwerende partij om de vergunningen verleend aan de verzoekende partij op te heffen, met toepassing van artikel 47, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I).

Ter motivering van dit verzoek wordt op de eerste plaats verwezen naar talrijke door de politie van Grimbergen vastgestelde overtredingen op het vlak van illegale lozingen van afvalwater in de Tangebeek en van

geurhinder veroorzaakt door lekken in de afzuiginstallatie en het exploiteren met open poorten.

Voorts overweegt het schepencollege dat omwonenden klagen van een onsmakelijke geur van rottend vlees, zowel overdag als 's nachts en dat ook werknemers van in de buurt liggende bedrijven te kampen hebben met braakneigingen.

Tevens wordt gesteld dat het bedrijf zich niet houdt aan artikel 789, § 7, van de vergunning van 27 april 1995, waarin wordt opgelegd dat de deuren tijdens de werkzaamheden steeds gesloten dienen te zijn, behalve voor het laden en lossen.

Bovendien wordt gewezen op een inbreuk op artikel 12 van de vergunning dd. 27 april 1995, waarin wordt bepaald dat de inrichting zindelijk moet worden gehouden. Aldus werd regelmatig vastgesteld dat het bedrijfsterrein "vervuild is met vetachtige substanties en met resten van dierlijk afval" en dat ook naast de stortputten het dierlijk afval blijft liggen, zonder te worden opgeruimd.

Diverse aanmaningen werden door verzoekende partij genegeerd.

Ten slotte overweegt bedoeld collegebesluit :

"Overwegende dat het college van Burgemeester en Schepenen in zijn beroep dd. 23/05/1995 tegen de vergunning nr. D/PMVC/95A06/10.709 dd. 27/04/1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad reeds aanhaalde dat er geen koelruimten voorzien zijn voor het bewaren van nog niet verwerkt afval en dat de aanvoer van afval, evenals de verwerking ervan niet gebeurt in lokalen 'onder druk'; Verder bleek de afgezogen lucht niet te worden gezuiverd d.m.v. een biofilter met voldoende grote capaciteit; Overwegende dat het college deed opmerken dat hierdoor de problemen met de exploitatie van C.G.A.E. in het verleden reeds veelvuldig waren;

Overwegende dat de n.v. C.G.A.E. met de huidige waterzuiveringsinstallatie niet kan voldoen aan de opgelegde normen inzake de lozing van afvalwater in oppervlaktewater (Tangebeek); Overwegende dat deze installatie vaak onbemand en voortdurend in een zeer onreine toestand wordt aangetroffen; Overwegende dat door deze toestand de installatie eveneens voor geurhinder naar de omgeving zorgt;

Overwegende dat door milieu-inspectie in aanwezigheid van de gemeentelijke milieudienst op 06/08/1997 kon worden vastgesteld dat de gaswasser niet naar behoren functioneert waardoor de biofilter een sterke ammoniak geur verspreidt;

Overwegende dat herhaaldelijk werd vastgesteld dat zowel de inrichting zelf als het terrein rond het bedrijfsgebouw zich in een onzindelijke en onhygiënische toestand bevindt; Overwegende dat het belangrijkste eindproduct van de inrichting vet is dat voor consumptiedoeleinden is bestemd; Overwegende dat het gemeentebestuur bijgevolg ook vragen heeft bij het naleven van andere reglementeringen inzake de verwerking van dierlijk afval dan deze inzake milieu;

Overwegende dat uit dit alles blijkt dat het niet mogelijk blijkt het bedrijf te runnen zonder overmatige hinder voor de omgeving";

2.4. Op 21 augustus 1997 richt de milieu-inspectie een soortgelijk verzoek tot de minister.

Naast de vermelding van de klachten die ook reeds in voormeld besluit van het college van burgemeester en schepenen voorkomen, bevat dit schrijven nog volgende elementen :

"Gelet op art. 2 van het hoger vermelde Besluit van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling (ref. AMV/00001754/602) d.d. 18/10/1995 waarbij bijkomende bijzondere vergunningsvoorwaarden worden toegevoegd inzonderheid de verplichting tot opstellen van een saneringsplan inzake geurhinder (concept van de nog noodzakelijke maatregelen met het oog op de reductie van de geuremissie) en de verplichting om de bedoelde sanering te realiseren tegen uiterlijk 01/06/1996;

Gelet op de vaststellingen van de Afdeling Milieu-inspectie zoals vervat in Proces-verbaal van Overtreding d.d. 12/08/1997 met ref. PV/97/0357 en gelet op de verklaring van de heer Damien BRIDOUX, directeur van de NV CGAE d.d. 12/08/1997 (opgenomen in voormeld Proces-verbaal) waaruit blijkt dat :

- de fasen I en II van het voorgestelde saneringsplan (capteren van de warme geuren, vervanging van droger en captatie koude geuren aan receptie

grondstoffen) inzake geuremissie reeds zijn uitgevoerd en dit reeds vóór de goedkeuring van het saneringsvoorstel door de Afdeling Milieuvvergunningen (goedkeuring medio juni 1997);

- de fase III (captatie van koude geuren in smelterijzone) van het bedoelde saneringsplan is tot op heden nog niet uitgevoerd, volgens de heer BRIDOUX om technische redenen;

Overwegende dat uit voorgaande blijkt dat de in het Besluit van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling (ref. AMV/00001754/602) d.d. 18/10/1995 opgelegde uiterste saneringstermijn inzake geuremissie bij NV CGAE nl. 01/06/1996 niet is gerespecteerd;

...;

Overwegende dat in een verhoor, opgenomen in voormeld Proces-verbaal van Overtreding d.d. 12/08/1997 met ref. PV/97/0357, de heer Damien BRIDOUX, directeur van de NV CGAE, verklaart dat :

'... Bij het overlopen van de voorwaarden van VLAREM II onder subafd. 5.2.2.10 stel ik samen met U vast dat ik aan een aantal opgelegde voorwaarden niet voldoe meer bepaald :

- de aangevoerde afvalstoffen worden uitzonderlijk (1 weekend op 3) niet binnen de 24 uur verwerkt;
- de ontvangstruimte (receptiebakken) voor afvalstoffen niet koel gehouden. ...'

Overwegende dat voormelde handelwijze vanwege NV CGAE in strijd is met de opgelegde en van rechtswege van toepassing zijnde exploitatievoorwaarden en bovendien aanleiding kan geven tot geuroverlast voor omwonenden en nabijgelegen bedrijven;

...;

Overwegende dat de opgelegde voorwaarden voor lozing van bedrijfsafvalwater voor de bedoelde inrichting zoals vervat in de lozingsvergunning verleend door de directeur van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij d.d. 26/05/1989-ref. LE 45/1182.0066/0-en later gewijzigd bij Besluit van Bestendige Deputatie d.d. 27/04/1995 - ref. D/PMVC/95A06/10.709 - met de bestaande afvalwaterzuiveringsinstallatie niet kunnen gehaald worden wegens ontbreken van een biologische zuivering (zoals aangegeven in het saneringsplan voor afvalwater);

Overwegende dat een verzoek vanwege de NV CGAE tot wijziging van de voorwaarden voor lozen van bedrijfsafvalwater zijnde het lozen van bedrijfsafvalwater in de openbare riolering i.p.v. in oppervlaktewater -in casu de Tangebeek - in eerste aanleg werd geweigerd (cf Besluit van Bestendige Deputatie van Vlaams Brabant d.d. 10/07/1997 met ref. D/PMVC/95A06/10.709);

Overwegende dat de NV CGAE bij monde van de heer Damien BRIDOUX, directeur te kennen heeft gegeven tegen voormelde beslissing in beroep te zullen gaan;

Gelet op het feit dat de Afdeling Milieuvergunningen het saneringsplan afvalwater voor de inrichting NV CGAE dat conform het Besluit van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling (ref. AMV/00001754/602) d.d. 18/10/1995 ter goedkeuring diende te worden voorgelegd, wat de omschakeling van lozing op oppervlaktewater naar lozing op riool betreft, niet heeft goedgekeurd;

Gelet op de herhaalde vaststellingen van de politie van Grimbergen en de Afdeling Milieu-inspectie dat er door de NV CGAE illegaal vet en/of slib van de waterzuiveringsinstallatie in de Tangebeek wordt geloosd;

Overwegende dat het groot aantal vastgestelde feiten aangeeft dat de voormelde illegale lozingen bij de NV CGAE een chronisch karakter hebben en overwegende dat uit de feiten blijkt dat de oorzaken dienen gezocht te worden in een slecht functioneren van en/of een gebrekkig en onzorgvuldig beheer van de bedrijfsinstallaties en de infrastructuur voor de waterzuivering;

Overwegende dat de heer Damien BRIDOUX, directeur bij NV CGAE in het verhoor zoals opgenomen in Proces-vervaal van Overtreding d.d. 12/08/1997 met ref. PV/97/0357 verklaart :

'... Het bedrijf heeft zeer zware financiële moeilijkheden gekend. Momenteel is de financiële toestand iets beter. Gezien de hoger vermelde situatie zijn door de heer BLUCHE (eigenaar van NV CGAE) de maximale financiële middelen ter beschikking gesteld maar deze zijn mijns inziens onvoldoende om de nodige investeringen op milieuvlak te realiseren. ...'

Overwegende dat uit wat voorafgaat duidelijk blijkt dat de opgelegde exploitatievoorwaarden inzonderheid (1) de voorwaarden welke betrekking hebben op het beheersen van de geurhinder tot een aanvaardbaar niveau voor de omwonenden en (2) de voorwaarden inzake het lozen van bedrijfsafvalwater in oppervlaktewater, niet worden nageleefd;

Overwegende dat de NV CGAE tot op heden geen concrete planning aangaande structurele maatregelen en/of investeringen kan voorleggen waaruit blijkt dat op termijn de opgelegde exploitatievoorwaarden en saneringsplannen zullen nageleefd/uitgevoerd worden zodat de opgelegde lozingsvoorwaarden voor bedrijfsafvalwater gerespecteerd worden en de geurhinder tot een aanvaardbaar niveau kan beperkt worden".

2.5. De afdeling milieuvergunningen hoort op 24 september 1997 onder meer de algemeen directeur van de verzoekende partij.

Deze voert het volgende aan :

- "- de problemen zijn reeds ontstaan door het slechte concept bij de bouw van de fabriek; het proces is sinds de overname door CGAE, een Franse groep, volledig vernieuwd;
- in het verleden werden de milieuproblemen onvoldoende aangepakt, vooral omwille van de belangrijke financiële problemen; sinds het tweede semester van 1996 zijn de verliezen echter sterk gedaald;
- de waterzuiveringsinstallatie is ondergedimensioneerd; de normen voor lozing in oppervlaktewater zijn niet haalbaar met deze installatie; als oplossing op korte termijn werd de aansluiting op riolering gevraagd, voor 2 à 3 jaar, doch dit werd geweigerd;
- de firma GTI zou in de toekomst (kontrakt voor 15 jaar) alle nutsvoorzieningen van CGAE overnemen, gezien GTI veel kapitaalkrachtiger is en hierin over meer know-how beschikt; GTI garandeert dat de klant 75 % van de prijs van het kontrakt terugwint door besparingen op de nutsvoorzieningen;
- volgende projekten worden in beschouwing genomen om de energetische en milieuresultaten te verbeteren :
 - * bouw van een biologische waterzuiveringsinstallatie
 - * optimalisatie van de biofilter (vervangen van het filtermateriaal, nazien van het luchtverdelingssysteem)
 - * verbranding van vet en slib door semi-pyrolyse in een trommeloven
 - * omgekeerde osmose voor het proceswater
 - * installatie van een warmtetransformator
 - * koude-opslag in de aquifer (grondwaterlagen)
 - * warmtekrachtkoppeling
 - * installatie van een zuigerkompressor voor de piekafname van perslucht
 - * droogkoelers in plaats van koeltorens
 - * afleggen van de transformator bij nullast
- GTI engageert zich kontraktueel dat de milieunormen zullen gehaald worden;
- sinds 1 juli 1997 werd een externe milieucoördinator van GTI aangenomen door CGAE, evenals een gespecialiseerd techniek;
- een verdriedubbeling van de produktiecapaciteit wordt overwogen, wat mogelijk zou zijn binnen de huidige omschrijving van de vergunning, en waarbij 15 mensen bijkomend zouden tewerkgesteld worden;
- op 13 oktober 1997 is er een shut-down om de biofilter structureel te kunnen aanpakken;
- in de week van 6 tot 10 oktober 1997 gebeuren metingen door VMM in het kader van de afvalwaterheffingen;

- er wordt overwogen om na 13 oktober nog een aantal weken gedurende 2 dagen te sluiten om belangrijke aanpassingen uit te voeren.
- het feit dat niet met gesloten deuren werd gewerkt is vooral te wijten aan het werkklimaat voor de arbeiders; in augustus 1997 was het onhoudbaar voor de arbeiders;
- de 2 belangrijkste geurhinderbronnen zijn de waterzuiveringsinstallatie en het slecht concept en onderhoud van de biofilter;
- Aquafin onderzoekt vanaf 24 september de mogelijkheid voor een tijdelijke aansluiting op riolering;
- de slechte kwaliteit van de Tangebeek is niet enkel te wijten aan CGAE".

2.6. Op 6 oktober 1997 verleent AMINAL volgend advies over de verzoeken tot opheffing van de vergunningen :

"Overwegende dat in het voorgaande uitvoerig werd aangetoond dat de bepalingen van het milieuvergunningsdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten en de geldende vergunningsvoorwaarden niet werden nageleefd; dat derhalve de bevoegde overheid de milieuvergunning kan schorsen of opheffen; dat een schorsing aan de orde is als vaststaat dat de exploitant binnen het kader van zijn vergunningen aanpassings- en saneringswerken kan uitvoeren, waarna een uitbating volgens de milieuvergunningsvoorwaarden mogelijk wordt; dat een opheffing daarentegen dient te worden overwogen als de exploitant enkel via een reorganisatie van het bedrijf en/of het uitvoeren van saneringsmaatregelen, die het vragen van een nieuwe vergunning impliceren, de hinder voor de omwonenden, inclusief de werknemers op de bedrijven in dezelfde industriezone, en de effecten op het leefmilieu, tot een aanvaardbaar niveau zal kunnen beperken;

Overwegende dat in dit geval, naast een aantal overtredingen die vooral organisatorisch van aard waren ook inbreuken werden vastgesteld waarvoor saneringswerken nodig zijn; dat echter naast de voorgestelde korte-termijn-maatregelen ook inbreuken zijn vastgesteld waaraan pas op middellange termijn kan aan voldaan worden; dat de beperking van de hinder voor de woonomgeving en van de effecten op het leefmilieu en het oppervlaktewater in het bijzonder niet gewaarborgd wordt op korte termijn; dat het daarom past de verleende vergunningen op te heffen".

2.7. Dezelfde dag wordt het bestreden besluit genomen. Met toepassing van artikel 36 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet) worden de onder punt 2.1 hierboven vermelde vergunningen opgeheven;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar eerste middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "het algemeen motiveringsbeginsel", "het vertrouwens- en zorgvuldigheidsbeginsel" en "de basisprincipes van het milieubeleid"; dat zij stelt dat het bestreden besluit niet aangeeft waarom meteen voor de zwaarste maatregel, de opheffing van de milieuvergunningen, wordt geopteerd; dat zij voorts aanvoert dat onvoldoende vaststaat en wordt gemotiveerd dat de geurhinder van haar bedrijf afkomstig is, en niet van de in de onmiddellijke buurt gelegen twee andere bedrijven die geurhinder veroorzaken, te weten een compostinrichting van de VLAR en een fabriek die dierlijke beenderen verwerkt, de P.B.-Gelatines; dat zij ook betoogt dat de overheid op de hoogte was van diverse saneringsmaatregelen die zij genomen had of zinnens was te nemen en een gedoogbeleid voerde op het vlak van het respecteren

van diverse afgesproken termijnen voor sanering van het bedrijf;

4.1.2.1. Overwegende dat het bestreden besluit gestoeld is op artikel 36 van het milieuvergunnings-decreet dat bepaalt dat de milieuvergunning kan worden geschorst of opgeheven in geval de bepalingen van dat decreet en zijn uitvoeringsbesluiten en de geldende vergunningsvoorwaarden niet worden nageleefd; dat het zeer omstandig, concreet en gedetailleerd, uiteenzet op welke motieven het is gesteund; dat het verwijst naar de onder de punten 2.3 en 2.4 vermelde, omstandig gemotiveerde, verzoeken van de tussenkomende partij en van de milieuinspectie; dat het bovendien een acht bladzijden beslaande eigen redengeving van de verwerende partij bevat; dat het bestreden besluit aldus aangeeft dat :

- de verzoekende partij heeft toegegeven dat in het verleden op diverse punten de milieuvoorwaarden werden overtreden;
- de verzoekende partij artikel 789, § 7, van het milieuvergunningsbesluit van 27 april 1995 heeft overtreden doordat met open deuren gewerkt werd;
- diverse processen-verbaal werden opgesteld wegens overtreding van de lozingsnormen en dat het bedrijf niet ontkent dat de huidige normen niet kunnen gerespecteerd worden;
- illegaal werd geloosd;
- een brand in de elektrische installatie niet werd gemeld aan de overheid, dit in strijd met voorschriften van Vlarem II;

4.1.2.2. Overwegende dat bovenstaande motivering in de huidige stand van het geding als voldoende draagkrachtig voorkomt;

4.1.2.3. Overwegende dat het bestreden besluit onder meer vermeldt dat

"een schorsing aan de orde is als vaststaat dat de exploitant binnen het kader van zijn vergunningen aanpassings- en saneringswerken kan uitvoeren, waarna een uitbating volgens de milieuvergunningvoorwaarden mogelijk wordt; dat een opheffing daarentegen dient te worden overwogen als de exploitant enkel via een reorganisatie van het bedrijf en/of het uitvoeren van saneringsmaatregelen, die het vragen van een nieuwe vergunning impliceren, de hinder voor de omwonenden, inclusief de werknemers op de bedrijven in dezelfde industriezone, en de effecten op het leefmilieu, tot een aanvaardbaar niveau zal kunnen beperken"

en dat

"de beperking van de hinder voor de woonomgeving en van de effecten op het leefmilieu en het oppervlaktewater in het bijzonder niet gewaarborgd worden op korte termijn; dat het daarom past de verleende vergunningen op te heffen";

Overwegende dat aldus afdoende lijkt te zijn gemotiveerd waarom precies voor de opheffing van de milieuvergunningen als dwangmaatregel werd geopteerd; dat de verzoekende partij niet aantoonde dat die motieven rechtens niet aanvaardbaar zijn;

4.1.2.4. Overwegende dat, met betrekking tot het motief inzake de geurhinder, het bestreden besluit onder meer overweegt dat "bovendien de karakteristieke vetgeur van een dergelijk bedrijf organoleptisch duidelijk te onderscheiden is van de geur van de naburige potentiële geurbronnen"; dat zo blijkt dat de overheid wel degelijk rekening heeft gehouden met de in de onmiddellijke omgeving van verzoeksters bedrijf gelegen andere bronnen van geurhinder; dat in de huidige stand van het geding niet is aangetoond dat de verwerende partij tot het bestreden besluit is gekomen door ten onrechte geurhinder veroorzaakt door naburige bedrijven aan de verzoekende partij toe te schrijven; dat de verzoekende partij overigens zelf toegeeft dat haar bedrijf problemen qua geurhinder veroorzaakt en heeft veroorzaakt;

4.1.2.5. Overwegende dat in het licht van de hierboven in de feiten uiteenzetting geschetste historiek van de zaak, aan de verwerende partij niet kan verweten worden -ook al zou zij vroeger bepaalde overtredingen hebben gedoogd- op grond van de in het bestreden besluit aangegeven redengeving, tot het opleggen van de bestreden dwangmaatregel te hebben besloten, zelfs al zou verzoekster bepaalde saneringsvoorstellen hebben gedaan; dat hierbij in het bijzonder mede rekening dient te worden gehouden met het feit dat in het verleden, zoals door de verzoekende partij wordt toegegeven, saneringsmaatregelen en -plannen niet of niet tijdig door die partij werden uitgevoerd of nageleefd; dat van de overheid in die omstandigheden niet kan worden verwacht dat zij een "gedoogbeleid" te eeuwig en dage blijft voortzetten; dat voorts uit de motivering van de bestreden beslissing duidelijk en gedetailleerd blijkt dat de laatst door verzoekster voorgestelde saneringsplannen op korte termijn geen oplossing kunnen bieden voor de gerezen milieuproblemen; dat het middel bijgevolg niet ernstig is;

4.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het tweede middel de schending aanvoert van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I) evenals van "het recht op een adekwate verdediging en op inzage, voorafgaandelijk aan de verdediging, van zijn volledig dossier", omdat haar niet gelijktijdig met het tot opheffen of schorsen bevoegde bestuur kennis werd gegeven van voorstellen, adviezen en processen-verbaal van overtreding; dat zij de vergelijking maakt met de verplichting om beroepschriften tegen in eerste aanleg genomen vergunningsbesluiten tijdig en in volledig afschrift aan de exploitant te betekenen; dat zij voorts aanvoert dat in de brief waarin zij werd uitgenodigd tot een onderhoud, niet werd gepreciseerd welke milieuvergunning

ningen zouden worden opgeheven en de middelen daartoe niet werden medegedeeld;

4.2.2.1. Overwegende dat artikel 47, § 2, van Vlarem I niet voorschrijft dat voorstellen, adviezen, processen-verbaal e.d. die ten grondslag liggen aan een beslissing tot schorsing of opheffing van een milieuvergunning, gelijktijdig aan het bevoegde bestuur en de exploitant moeten worden betekend;

4.2.2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in dezen nuttig voor haar rechten lijkt te hebben kunnen opkomen; dat immers in de brief van 15 september 1997 waarin zij tot een onderhoud op 24 september 1997 werd uitgenodigd, vermeld was dat tot de bevoegde minister vragen werden gericht tot het opheffen van alle milieuvergunningen van het bedrijf, conform artikel 47 van Vlarem I, door de milieuinspectie en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grimbergen en dat die vragen gesteund waren op "de talrijke processen-verbaal ten laste van uw bedrijf"; dat zij op 24 september 1997 werd gehoord door de afdeling milieuvergunningen; dat de argumenten die zij op die hoorzitting heeft geformuleerd worden overgenomen in de aanhef van het bestreden besluit; dat verzoekster niet betwist dat de diverse processen-verbaal die lastens haar werden opgesteld, conform artikel 30, § 2, van het milieuvergunningsdecreet, aan haar werden toegezonden; dat de vergelijking die de verzoekende partij in het middel maakt niet lijkt op te gaan, nu de artikelen 50, 1°, c en 52, 1°, c, van Vlarem I, expliciet voorschrijven dat de ontvankelijk bevonden beroepen binnen een bepaalde termijn aan de exploitant moeten worden betekend, daar waar artikel 47, § 2, van Vlarem I, dienaangaande niets bepaalt; dat het middel bijgevolg niet ernstig is;

4.3.1. Overwegende dat in het derde middel de schending wordt ingeroepen van het redelijkheids-, het evenredigheids- en het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel, doordat meteen de zwaarste dwangmaatregel werd genomen en een ander eveneens geurhinder veroorzakend bedrijf integendeel een vergunning heeft verkregen; dat de verzoekende partij nogmaals wijst op de aangekondigde saneringen;

4.3.2. Overwegende dat uit de bespreking van het eerste middel is gebleken dat de verwerende partij vermocht "meteen" en in weerwil van de aangekondigde saneringen, de "zwaarste" van de twee mogelijke dwangmaatregelen op te leggen; dat de verzoekende partij niet aantoonde dat haar situatie vergelijkbaar is met deze van het bedrijf waaraan zij refereert, al was het maar op het stuk van de talrijke overtredingen van de milieureglementering en de vergunningsvoorwaarden die lastens haarzelf werden vastgesteld; dat het middel niet ernstig is;

4.4.1. Overwegende dat het vierde middel is afgeleid van "de schending van de milieuvergunningsvoorschriften van verzoekster, door haar te onthouden van de toepassing van een alternatieve saneringsvorm, aldus de principes schendend van artikel 1.2.2.1 en 1.2.2.2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), doordat in het bestreden besluit gesteld wordt "dat een alternatief enkel kan aanvaard worden indien dit minstens gelijkwaardige resultaten oplevert", "terwijl zulks wordt vastgesteld, zonder dat zelfs wordt voorgehouden dat er geen gelijkwaardige resultaten kunnen worden bereikt met de voorgestelde techniek, en zonder dat in de vergunning een welbepaalde techniek was opgelegd";

4.4.2. Overwegende dat de verzoekende partij niet aantoont welk verband bestaat tussen, enerzijds, de door haar ingeroepen bepalingen van Vlarem II, die betrekking hebben op individuele afwijkingsmogelijkheden van de voorschriften van Vlarem II, en de "principes" die in die bepalingen zouden vervat zijn, en, anderzijds, de opheffing van milieuvergunningen wegens miskenning van decreets- en reglementsbe­palingen en individuele vergunningsvoorwaarden, noch hoe door een en ander de milieuvergunningsvoorschriften geldend voor de verzoekende partij zouden geschonden kunnen zijn; dat ook dit middel niet ernstig is;

5. Overwegende dat niet voldaan is aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente Grimbergen wordt ingewilligd.

Artikel 3.

Overeenkomstig artikel 3, § 1, tweede alinea, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, zal dit arrest per fax ter kennis worden gebracht.

Artikel 4.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig oktober 1900 zevenennegentig, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

R. STEVENS.